

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen anser att det är angeläget att motverka skatteflykt och skatteundrandragande och är därför positivt till syftet med ändringsdirektivet. Det är samtidigt mycket viktigt att medlemsstaternas befogenheter på skatteområdet när det gäller direkta skatter inte urholkas. En alltför extensiv tillämpning av de regler som ger unionen lagstiftningskompetens leder i förlängningen till en urholkning av medlemsstaternas suveränitet när det gäller att ta ut och bibehålla tillräckliga skatteintäkter för att finansiera välfärden.

Det slovakiska ordförandeskapet har sedan kommissionen presenterade sitt förslag till ändringsdirektiv under rådets förhandlingar presenterat ett antal kompromissförslag med avsikten att kunna nå en allmän inriktning när det gäller direktivet vid Ekofinrådets möte den 6 december 2016. Ordförandeskapet har föreslagit ändringar i kommissionens direktivförslag för att föra utformningen närmare OECD:s rekommendationer. Därmed har underlaget för utskottets subsidiaritetsprövning blivit mindre relevant.

Riksdagen är starkt kritisk till att tidsramarna för de nationella parlamentens subsidiaritetsprövning inte respekteras. Enligt Lissabonprotokollet om de nationella parlamentens roll i Europeiska unionen ska ett lagförslag vila under den åttaveckorsfrist som de nationella parlamenten har på sig för att pröva subsidiaritetsfrågan, och får först därefter tas upp för vidare beredning.

Kommissionens direktivförslag är mycket komplext och svårbedömt. Förslaget innehåller en rad oklarheter, vilket bl.a. har sin grund i att det saknas en nödvändig konsekvensanalys. Bristerna i underlaget gör det svårt att bedöma relevansen av kommissionens motivering för att syftet med direktivet kan uppnås bättre på unionsnivå än på nationell nivå. Mot bakgrund av att frågorna på direktbeskattningsens område i princip är förbehållna medlemsstaternas nationella kompetens ställs det höga krav på att unionens lagstiftningsförslag är utformade på ett sådant sätt att medlemsstaterna kan avgöra om målet för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av unionen. Utskottet delar mot denna bakgrund inte kommissionens bedömning i subsidiaritetsfrågan. Kommissionens motivering för att förslaget inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå ändamålet med förslaget kan därmed heller inte godtas.

Riksdagen anser att förslaget är oförenligt med subsidiaritetsprincipen.